

Uzhgorodissa 1.9.2023

Kesä on nyt virallisesti loppunut. Päivien lyheneminen, ilmojen viileneminen ja koulujen alkaminen. Näistähän sen huomaa, myös täällä Ukrainassa.

LEIRIKESÄ ON TAKANA.

← Pirogovkan leiriltä, Pohjois-Ukrainassa.
Ylhäällä Radvankan päiväleirillä.
Alhaalla Tsaritsevossa kertomushetki.

Meillä Karpaattien läänissä pidettiin heinäkuussa päiväleirejä, samoin saimme olla mukana auttamassa pohjoisen Sumskajan läänin, Pirogovkan kyläleiriä. Lapsia oli paljon, ohjaajat taitavia ja innokkaita ja Jumala siunasi. Kuvien kautta voit tutustua, mitä kaikkea siellä tapahtui.

- Me, Veikko ja Kirsi, vietimme heinäkuun vapaalla. Loma oli tarpeen, sillä edellinen reissu kulutti todella voimia. Saimme nähdä läheisiämme, sauna, uida... aloittaa uudelleen melontaharrastuksen. Hyvältä tuntui, vaikkamme marjametsään jaksaneetkaan mennä.

Alh. Pasikan leirillä vedettiin köyttä, Gatissa paistoi aurinko ja Tsaritsevossa lapsille maistui jäätelö.

ELOKUUN 14. PÄIVÄ OLIMME JO TAAS MATKALLA KOHTI UKRAINAA.

Tällä kertaa mukanaamme oli keuruulaiset **Veijo ja Maija Pursiainen** ja jämsäläinen **Arto Pylvänäinen**.

Kauan paikoillaan junnannut rukoushuonehanke Radvankan kylässä, Uzhgorodissa, pääsi nytkähtämään liikkeelle. Salin lattia tasattiin ja upeat portaat yläkertaan hitsattiin ja rakennettiin.

Olemme kiitollisia ryhmälle, sillä nyt rakentaminen jatkuu ja etenee. Usko kirkon valmistumiseen on vahvistunut. – Rukoilethan, että saamme myös oikeat henkilöt tekemään seurakuntatyötä. Sodan vuoksihan on Sergei Latskon perhe lähtenyt Eurooppaan ja se on jättänyt tyhjän aukon tänne Radvankaan.

SAIMME VIERAITTEMME MUKANA MYÖS TAIDEKASVATUSTA.

Pylvänäisen Arto on monen muun tiedon ja taidon ohella myös taiteilija. Hän oli ottanut akvarellivärit ja pensselit mukaan.

Niinpä saimme järjestää Pasikan ja Holmokin/Kontsovon lapsille taidekoulut. Mukana oli kaiken ikäisiä tyttöjä ja poikia. Värejä ja paperia kului. Sotkua tuli, mutta kivaa oli.

Opettajalla ja tulkeilla puolestaan hiki virtasi vuolaana noin 35 asteen kuumuudessa. Tunnin jälkeen oli jokainen uupunut ja kärsi nestehukasta.

TÄNÄÄN 1. SYYSKUUTA ALKOIVAT KOULUT.

Siihen mekin valmistauduimme heti, kun saavuimme Ukrainaan. Kävimme ostamassa koulutarvikkeita 300 lapselle, erityisesti täällä Karpaattien alueella, mutta myös sota-alueelle.

Pihtiputaalaiset ja keuruulaiset naiset olivat ommelleet

jumpappusseja, jotka täytettiin vihoilla, kynillä, väriliiduilla, ym. koulutarvikkeilla.

Lisäksi pakkasimme mukaan tamperelaiselta **Lähimmäisen rakkaus ry:ltä** saamiamme t-paitoja ja takkeja.

On iso juttu saada mahdollisuus mennä kouluun. Köyhä Ukraina ei kykene auttamaan koulutarvikkeissa, eikä romanilapsi aina omista siistejä vaatteita ja kenkiä. Saati sitten rahaa ostaa vihkoja ja kyniä.

Olemme myös alkaneet pohtia, kuinka voisimme kustantaa joillekin lapsille kouluruokailun. Tämä saattaisi jopa motivoida pysymään koulussa ja jaksamaan oppia. Täällähän ei ole maksutonta kouluruokailua. Summa on meikäläisittäin mitätön, mutta köyhälle, monilapsiselle perheelle ylitse pääsemätön ongelma.

SOTA JATKUU EDELLEEN.

Siitä muistuttavat meille hälytykset. Ukrainan itsenäisyyspäivän aikaan niitä oli runsaasti, nyt vähemmän. Köyhä ja pieni Karpaattien lääni on täynnä maan sisäisiä pakolaisia. Monet täkäläiset ovat puolestaan lähteneet pois jättäen kotinsa tyhjilleen. Holmokin maalaiskylä ja seurakunta tuntuu kovin hiljaiselta. Täällä kaupungissa on naapuriin, Josef Latskon taloon, on muuttanut pakolaisperhe.

Humanitäärinen apu on tärkeää kaikkialla maassa. Suurin hätä on luonnollisesti siellä missä raketit ja pommit lentävät. Meidän alueemme on edelleen turvallinen.

Tullessamme tänne toimme mukanaamme avustuskuorman kahdella pakettiautolla ja peräkärryllä. Heti ensimmäisenä päivänä ajoimme vuoristoon Vifania-järjestön keskuskeskseen ja veimme osan tavaroista sinne. Jo seuraavana yönä lähti autoja kohti Kramatorskia, kauas 1000 kilometrin päähän pommitusten keskelle.

Suurin tarve on säilyvällä ruualla ja hygieniatarvikkeilla. Kylmän vuodenajan tullessa sähkön ja lämmöntuottaminen ja suojien tekeminen ovat tärkeitä. Iloiten olemme vastaanottaneet tavaraa ja kaikki on mennyt: osa sota-alueelle, osa jää avuksi tänne romanikyliin.

Hätää ja huolta on monenlaista. Tällä hetkellä kylissä riehuu infektio, joka pystyttäisiin välttämään hyvällä hygienialla. Juuri nyt mietimme, onko mahdollista auttaa erityisesti lapsia. – Rukoilethan viisautta toimia oikein eri tilanteissa.

Tavoitteemme on viipyä täällä pari kuukautta.

- ❖ Odottelemme tällä hetkellä vieraita Suomesta. Ensi viikolla tulevat *pihtiputaalaiset* tuoden avustustavaraa niin tänne meille kuin myös lähetettäväksi kauas sota-alueelle.
- ❖ Parin viikon päästä saamme puolestaan *Janne ja Anne Harjukosken* sekä *Leinon* lääkäripariskunnan Turusta.
- ❖ Lopuksi, toivomme ja jos Jumala suo, tulevat *Marina ja Janus* lapsineen.
- ❖ Lokakuun puolenvälin jälkeen ajamme Budapestiin ja sieltä lennämme Espanjaan Fidan työntekijäpäiville. Siellä viivymme kolme päivää, jonka jälkeen alamme korruttelemaan kohti Suomea.

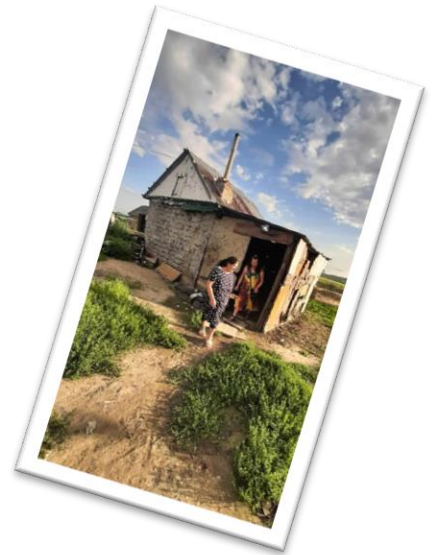
Paljon on touhua, toivottavasti ei turhaa. Rukouksemme on jatkuvasti, että osaisimme toimia oikein ja viisaasti. Emme saa antaa periksi, vaikka raskaalta tuntuukin. Tuntuu turvalliselta, kun tiedämme sinunkin muistavan meitä rukouksissa. Yhdessä olemme vahvoja.

Kiitos myös rohkaisuista ja yhteydenotoista. Ystävämme Ljubov käydessämme Vifanialla kertoi, kuinka heitä rohkaisee yhteys. He iloitsevat esirukoilijoista, mutta tunne siitä, että ei ole yksin, rohkaisee ja vie eteenpäin. Kovin tutulta tuntui tunne.

*Olkaa siis vahvoja ja järkähtämättömiä, rakkaat veljeni,
ja tehkää aina innokkaasti Herran työtä.*

Tietäkää, ettei Herra anna teidän työnne mennä hukkaan.

1 Kor.15:58

Terveiset täältä syksyisestä Uzhgorodista. Muistamme sinua rukouksin.

Veikko ja Kirsi

Voit olla meihin yhteydessä: kirsi.hekkala@fida.info tai veikko.hekkala@gmail.com (Olemme myös Facebookissa)

Tilinumeroimme:

Hekkalat, Fida International, FI41 2287 1800 0052 56,

Viite: 12810

NÄILLÄ VAROILLA AUTAMME:

- Kuukausittain autamme 120 perhettä ruokakassilla, tuemme iltapäiväkerhoa, tyttöryhmää ja naisten käsityöpiiriä Pasikassa.
- Autoimme elokuussa 300 romanilasta koulunkäynnissä hankkimalla heille tarvikkeita.
- Radvankan rukoushuoneen rakennusurakka lähti taas liikkeelle.
- Olemme auttaneet hädässä olevia äitejä ja perheitä pienillä avustuksilla.

